

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **A. D.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2024 r.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 27 marca 2024 r., sygn. akt II AKa 314/21,

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 marca 2024 r., sygn. akt II AKa 314/21, Sąd Apelacyjny w Krakowie, na podstawie art. 126 § 2 k.p.k. odmówił A. D. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 września 2023 r., sygn. akt II AKa 314/21.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany, wnosząc o jego uchylenie w całości i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie i jego doręczenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił „obrazę

prawa materialnego oraz procesowego, a w szczególności treści art. 126 § 1 k.p.k. poprzez niewłaściwą jego interpretację i niewłaściwe przedstawienie stanu faktycznego”. Wniósł także o ustanowienie obrońcy z urzędu, zwolnienie z kosztów postępowania w całości i zawieszenie do czasu rozpoznania zażalenia wykonania kary. Opisał również dowody na poparcie swoich twierdzeń w postaci zarejestrowanej chronologicznej korespondencji telefonicznej z Poczta Polską na okoliczność braku powiadomienia o nadejściu pisma poleconego oraz dokumentacji lekarskiej na okoliczność stanu zdrowia psychicznego przed zatrzymaniem i w trakcie wykonywania kary. W uzasadnieniu wskazał, że nie otrzymał zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej – korespondencja polecona kierowana była na adres skrytki pocztowej, jednak nie otrzymał ani tzw. awizo ani powiadomienia sms, nie otrzymał również drogą telefoniczną lub mailową powiadomienia od pracowników Sądu Apelacyjnego. Podał również, że jego stan zdrowia psychicznego był i jest ciężki, zażywa silne leki psychotropowe, jest pod opieką psychologa i psychiatry, a fakt braku przez dłuższy okres korespondencji sądowej go nie niepokoił z uwagi na wiedzę o powołaniu biegłego. Wskazał ponadto, motywując wniosek o wyznaczenie obrońcy, że nie osiąga aktualnie żadnych dochodów. Swój wniosek o wstrzymanie kary uzasadnił natomiast odbywaniem kary na oddziale męskim mimo stwierdzonej transseksualności.

W piśmie zatytułowanym „Uzupełnienie zażalenia” wskazał, że w przypadku uznania przez sąd odwoławczy, że sprawę rozpoznano pod jego nieobecność wobec nieskutecznego doręczenia zawiadomienia o rozprawie, jego pismo należy traktować także jako „wniosek o wznowienie postępowania w trybie art. 504b § 1 k.p.k.” wobec braku wiedzy czy w rozprawie uczestniczył jego obrońca. Wniósł ponadto o ustalenie, czy składy orzekające w jego sprawie były prawidłowo obsadzone (czy brali w nim udział „neosędziowie”), a także dodał, że w 2023 r. był hospitalizowany i brał udział w badaniach klinicznych preparatu dla pacjentów z zespołem stresu pourazowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Trafnie Sąd Apelacyjny uznał, że skazany nie wykazał, iż złożenie przez niego wniosku o sporządzenie

uzasadnienia wyroku nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, czego wymaga art. 126 § 1 k.p.k.

Żadna z okoliczności przedstawionych w zażaleniu nie może skutecznie podważyć stanowiska Sądu Apelacyjnego w przedmiocie oceny przedstawionych we wniosku skazanego okoliczności. Słusznie w realiach tej sprawy Sąd odwoławczy zwrócił uwagę, że nie ma podstaw do kwestionowania prawidłowości doręczenia skazanemu zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 18 września 2023 r. W aktach sprawy znajduje się bowiem dokumentacja z Poczty Polskiej obrazująca dwukrotne awizowanie pisma sądowego w dniach 30 czerwca i 10 lipca 2023 r. z zawiadomieniem o terminie rozprawy apelacyjnej (elektroniczne pokwitowanie odbioru, k. 2038). Wobec niepodjęcia w terminie pisma, zarządzeniem z dnia 24 lipca 2023 r. uznano je za doręczone. Podawany przez skazanego dowód w postaci zachowanej chronologicznej korespondencji telefonicznej z Poczta Polska, w której brakuje powiadomienia sms o pozostawieniu tzw. awizo dotyczącego tego zawiadomienia w jego skrytce pocztowej, nie może stanowić skutecznej przeciwwagi dowodowej. Dodać ponadto należy, że na rozprawie odwoławczej obecna była obrońca skazanego z urzędu – adw. M. I. jako subsytut adw. A. R., która oświadczyła wówczas, że ani ona ani główny obrońca nie mają żadnego kontaktu ze skazanym (k. 2044v).

Podkreślenia także wymaga, że między złożeniem przez skazanego wniosku o przywrócenie terminu (1 marca 2024 r.) a ogłoszeniem wyroku (22 września 2023 r.) upłynęło ponad 5 miesięcy. Skazany wykazał zainteresowanie toczącą się sprawą i dbałością o własne interesy dopiero po zatrzymaniu i osadzeniu w zakładzie karnym. Podawane przez skarżącego okoliczności złego stanu zdrowia psychicznego przed zatrzymaniem, skutkujące hospitalizacją w pierwszej połowie 2023 r. i podjęciem leczenia stresu pourazowego, nie dowodzą trudności z odebraniem korespondencji czy skontaktowaniem się z sądem bądź obrońcą w tak długim okresie. Powyższej oceny nie zmienia także dłuższy niż standardowy okres postępowania odwoławczego, m.in. z uwagi dopuszczenie w jego toku opinii sądowo-psychiatrycznej. Rzeczona opinia wydana w dniu 21 kwietnia 2024 r. na podstawie zgromadzonej dokumentacji lekarskiej skazanego

potwierdza zresztą, że A. D. nie cierpi na żadną chorobę psychiczną ani niedorozwój umysłowy, a stwierdzenie zaburzeń depresyjnych i lękowych mieszanych o umiarkowanym nasileniu objawów nie stanowi przeszkody w jego czynnym udziale w czynnościach procesowych (k. 2025).

Dlatego też należało zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażonym w zaskarżonym postanowieniu o braku zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 126 k.p.k. Wobec oczywistej bezzasadności argumentacji zażalenia, na uwzględnienie nie zasługiwały wnioski o wyznaczenie obrońcy z urzędu, wstrzymanie wykonania kary czy dopuszczenie opisywanych przez skazanego dowodów.

Z tych powodów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]